

26 ΜΑΪΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτῆ, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ἀλφαίου ἀποστόλου.

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἦχος π̄ ᾠ Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι - θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου ^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ^ε Δι-Θ

Το φαιδρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι ^ε και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καν χω μεναι ε λε γον ^ε ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος ^ε Γα ρ

Με σα σης της ε ορ της ^ε δι ψω σαν με την ψυ
χην ^ε ευ σε βει ας πο τι σο ον να μα α τα ^ε ο τι
πα σι Σω τηρ ε βο η σας ^ε ο δι ψων ερ χεσ θω προς
με και πι ι νε ε τω ^ε η πη γη της ζω ης Χρι στε
ο Θε ος δο ο ξα α σοι οι οι οι ^ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

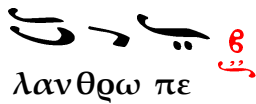
Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

A να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον ϵ και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι ϵ αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι Δ α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον ϵ α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θος κη ρυ ξας την ε γε ρ σιν ϵ α λη
θως α νε στη Χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε
χων ζω ην και α να στα σιν

Δόξα.

Δ

A νε στηςως α θα να τος α πο του Α δου Σω
τηρ συ νη γειρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη
ση Χρι στε ο Θε ος η μων ϵ ε θραυ σας ε νι σχυ ι του
θα να του το κρα τος ε δει ξας ε λε η μον την Α
να στα σιν πα σι ϵ δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι

λανθρω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απαίω νος ἀποκρυφονκαὶ Ἀγγελοῖς ἀγνώ
στον μυστηρίον διὰ σου Θεοτοκε τοῖς ἐπι
γῆς πεφανερωταὶ Θεὸς ἐν ἀσυγκύτῳ ἐνώσει
σαρκου μενός καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπερῆμων
καταδέξαμενός δι' οὐ ἀναστήσας τὸν πρῶτο
πλαστον ἐσωσεν ἐκ θαλάσσης ψυχῆς ἡμῶν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος Δι'

Eκ τῶν ἀνωκαταθέντων ὑψωμάτων Γαβρι
ηλ καὶ τῆ πετραπροσέλθων ἐν θαλάτῃ τῆς ζω
ῆς λευχειμῶν ἀνεκραυγάζεταῖς κλαίουου
σαις πανσασθε ὑμεῖς τῆς θρηνώδους κραυγῆς ἐχού
σαι ἀειτοῦ συμπαθητὸν ὄν γὰρ ζῆτε τε
κλαίουουσαι θαρσεύετε ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγηε
ται αἱ δι' οὐ βόααα τοῖς Ἀποστολοῖς

λοῖς ο τι ἀ νε στη ο Κυ υ ρι ος
Δόξα.

Εκου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δεσ μεν θεις ο αλ λο ο τρι ι ος θα να τος
δει νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη
α παν τες ε κραυ γα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει
σου Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της
με νων εις τους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο
ο νω αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χεται και
δε χεται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος και γα
λου χει ται συ μπα σαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χρη στο

ο τη η τι και σε ε ως ο ο οντως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρα ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε ε εν νε ε κροι οισ λο γι σθε

ε ε ε ντα τα θα να τα δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δα παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυ ρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ς σαι ⁹

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

ελ θσ ς ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ^{u q} ε νη χον το αγ γε ε ε λδ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νδ^{v' 22} τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τδ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Γι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ νδ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τδ τδ

Γι ο ο ο ον τε^{v' 22} και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα^{u q} την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α^{v' 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u q}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τδς αι ω ω

ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο την τε κδ ς ς σα τον Α δαμ α

μαρ τι ι ι ι ας^{v' 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε

ε ε ε νε χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σς σαρ κω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A

λλη λϑ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A

λλη λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σς

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϑ θα να α

τὸ δε Σωωτέρη τὴν ἰσχυρὴν καθελοῦντα καὶ συν
εαυτῶν τὸν Ἀδάμ ἐγειράντα^{u q} καὶ ἐξάδ
παντὰς ἐλευθερώσαντα^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματα σου^{u q}

Τιταμυρασὺμπαθῶς τοῖς δακρῦσι^{v' 22} ὠμαθη
τραϊκίονά τε^{u q} ὁ ἀσραπτῶν ἐν τῷ τὰ φῶ Α
γγελος προσηγγέτο τῆς μυροφοροῖς^{u q} ἰδέτε υ
μῶν τὸν τὰ ἀφόν καὶ ἠσθητε^{u q} ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐ
ξάνεστή τὸ μνημάτος^{u q}

Ευλογητός εἰ Κύριε διδάξον με τὰ δι
καίωματα σου^{u q}

Ανθρώποι μυροφοροὶ ἐδράμον πρὸς τὸ μνη
μασθηνολογῆσαι^{u q} ἀλλεπεστὴ πρὸς αὐτὰς ὁ
Ἄγγελος καὶ εἰεπεθη νῦ ὁ καιρὸς πεπαύται
μηκλαίετε^{u q} τὴν ἀνάστασιν δε Ἀποστόλοις εἰεἰ

πα α τε ^u₉

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^u₉

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^u₉ εν η χσ ς ν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^u₉ ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα

τι ^u₉

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τσς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^υ₉

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^υ₉ χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρωω πος ^υ₉

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^{ζ'}₂₂ Βου ς

Ἀντίφωνον Α

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη^ε αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου^ε

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ
με νοι^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι^ε Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον
αι ω νων α μην^ε

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται^ε
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ που νε ται^ε τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως^ε

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μω εκ βα α θους
ψυ χης μου^ε κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην ταθει
ει α σου ω ω τα^ε

Ε πι τον Κυ ρι ον ελ πι ι δα πας τις κε κτη
με νος^ε υ ψη λο τε ρος ε στι παν των των λυ που ουν

των

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θρα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἀντίφωνον Γ

Η καρ δι α μου προς σε Λο γε υ ψω θη τω και
ου δεν θελ ξει με των του κο ο σμου τερ πνων προς χα
μαι ζη λι αν

Ε πι την μη τε ρα αυ του ως ε χει τις στο ρη γη
ε πι τω Κυ ρι ω θερ μο τε ρον φι λ τρον χρε ω στου
μεν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τον

αι ω νων α μην ^ε_{7x}

A γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_{7x}

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_{7x}

Προκείμενον.

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Δ₂ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_{7x}

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ

τρω σαι η μας ^Δ₂ ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα

τος σου ^ε_{7x}

Στίχος: Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θη σον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^ε_{7x} ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το

ο ος σου ου ου ου ^ε_{7x}

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωὶ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ

νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εντοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δα γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

I δα γαρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις πο ο λ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τεις με υσσωπω και καθαρισθηησο

μαι ^Δ πλυνεις με και υπερχει ο να λευκανθησομαι ^θ

Ακου τεις μοι αγαλλιασιν και ευφρο
συνην αγαλλιασονται οστε ατεταπεινω με

να ^θ

Αποψρεψον το προσωπον σου απο των α
μαρτιων μου ^Δ και πασαστασ ανομιασ με εξαλει

ψον ^θ

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος ^Δ και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου ^θ

Μη απορριψης με απο τα προσωπα σου ^Δ και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανης απε

μου ^Δ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου ^Δ και πνευμα τιηγεμονικωστηριξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δας σὸ και α σε

βεις ε πι σε ε πιστρεψασι

Ρ υσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μα α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μα την

δι και ο συ νησὸ

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μα α να γ γε λει την αι νεσινσὸ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σὸ

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Tο τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νης αναφορα και ο λοκαυτωματα

Tο τε ανοισσιν επι το θυσι αστηριον
σμοσχος και ελεησονμε ο Θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταισ των Αποστολων πρεσβειαις ελεημον
ξαλειψοντα πληθη των εμωων εγκληματων

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνας των αιωνων
Αμην Ταισ της Θεοτοκοκ πρεσβειαις ελε
ημον εξαλειψοντα πληθη των εμωων εγκλημα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

εξαλειψοντο ανομημαμ

Aναστας ο Ιησους απο του ταφ κα
θως προειπεν εδωκεν ημιν την αιωνιον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μα

A να στας ο Ι η σος α πο τσ τα
 α α α α φσ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
 πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
 ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο
 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοδοκιῶν
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῆς Σαμαρείτιδος).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
 οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
 να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
 στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν
 πι νι κι ον α α δο ον τας

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Κ α θα ρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα

τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως
Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον
τα τρα νω ως ακου σο με θα ε πι νι κι ον α
α δο ον τες

ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν
γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω
δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευφρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς πρώτοις
Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας
αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον
τον εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε

νε ε πα να μω με και τον κοσμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τωνα ι ω

νων α μην

Α να στα ντα κα τι δε σα σον Υι ον και Θε ον

χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε

α γνη και το χαι ρε πρω τερ γω σ ως πα αν των χα ρα σ

αι τι ι α α εις δε δε ξαι θε ο μη τορ πα να α

μω ω με

ᾠδὴ γ΄.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν

ω στερε ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε

Ν υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και

γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω

γουν πα σα κτι ι σις την ε γερσιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σεισου Κυ ρι ε

Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι

ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην

σοι χθες αυ το ος με συν δο ξασον Σω τηρ εν τη

βα σι λει ει α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νεο χο μαι

ση η μερον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος

εκ σου και πα α σι τοις πε ρα σιν Α γνη το φε γ γος α

στρα α ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σας σα ρ κι εκ νε κρω ν καθω ς

ει ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη
 Α γνη χο ρευ ε και του τον ως Θε ον α χρα ντε με
 γα α λυ υ νε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὄθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Α γα λ λ ι α α σ θ ω ο ρ α ν ο ς χ ο ρ ε υ ε τ ο
 τα ε πι γ η η ς ο ο τι Χ ρ ι σ τ ο ς εκ Πα ρ θε υ ς
 ε πι φ α ν ει ς ω ς αν θ ρ ω π ο ς ε ρ ρ υ σα τ ο φ θ ο ρ α ς
 α παν τ ο αν θ ρ ω π ι ι ν ο ν τ ω ι δι ω θα να τ ω
 θα υ μα σ ι ν εκ λα μ ψ α α ς δε γ υ ν αι κι Σ α μα ρ ει
 τι δι υ δ ω ρ αι τ ω ν πα ρ ε χ ει τ η ν π η γ η ν τ ω ν
 ι α μα τ ω ν ω ς μ ο ν ο ς α θα να τ ο ς

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

Ο της σοφίας χορηγός και Δεσποτής
 της εορτή της νομικής επιστάσης
 εν Ιερωκαθημένους διδασκεις λεγων
 ουτως απασι ερχεσθε οι διψωντες πιετε
 ναμαατος ου εγω νυν παρεχω διου
 ζωης ενθεου και τρυφης επαπολαυσετε
 παντες οι ανθρωποι οι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκλήρώσατο, * αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, * αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Στίχ. Καρπούς ἐνεγκών, Κάρπε, δεκτοὺς Κυρίῳ,
 Φέρεις καθ' ὥραν τὴν τελευταίην ὡς τρύγην.

Εἰκάδι ἕκτη Κάρπος ἀπὸ χθονὸς ἵπτατο μακρῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἀλφαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θεοῦ Λόγου τὸ θεῖον Ἀλφαίου στόμα,
 Τάφος καλύπτει πικρὸν ἐγγανῶν στόμα.

Ὁ Ἅγιος Ἀβέρκιος, ὁ τοῦ Ἀποστόλου Ἀλφαίου υἱός, ἐν μελισσῶνι γυμνὸς ἀπλωθεὶς καὶ ὑπὸ μελισσῶν δακνόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Βρωσὶς μελίσσαις Ἀβέρκιος προὔτεθη,

Ἐὼν βρωσὶς ὤφθη Κυρίῳ τὸ κηρίον.

Ἡ Ἁγία Ἑλένη, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀβερκίου, λιθοβοληθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Σὸς κόσμος ἦσαν, Ἑλένη Μάρτυς, λίθοι,

Δι' ὧν ὤφθη εὐπρεπὴς τῷ νυμφίῳ.

Ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ Θεσσαλονικεύς, ὁ ἐν Σμύρνη μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δὸς τὴν κεφαλὴν, ὦ Ἀλέξανδρ' εὐθύφρον,

Καὶ στέμμα λαβὲ χειρὸς ἐκ τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ στρατιώτου τοῦ ἐκ Σόφιας καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει μαρτυρήσαντος ἐν ἔτει ,αυλζ' (1437).

Στίχ. Σὺν τοῖς ἑτέροις Ἁγίοις Γεωργίοις,

Καὶ οὗτος στέφος εἴληφεν ἀφθαρσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ ἐν Κολιαζίνῳ.

Στίχ. Ὡς χρυσὸς ὄβρυζος ὅστ'α Μακαρίου,

Ἐξήχθησαν γῆς εἰς χαρὰν χριστωνύμων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰννοκεντίου, ἐπισκόπου Χερσονήσου.

Στίχ. Φωστῆρ Ἰννοκέντιος ἦν Χερσοννήσου,

Φῶς μεταδιδούς Χριστοῦ λόγοις καὶ ἔργοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου, ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας ἐν Ἀγγλίᾳ.

Στίχ. Αὐγαῖς ἀστραπτόμενος τῆς θείας δόξης,

Ἦρμοσε Χριστῷ Αὐγουστίνος Ἀγγλίαν.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτὴν ἑορτάζομεν, [ἦτοι, τὴν παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ σωτήριοι ἀυτῆς συνάντησιν καὶ διάλεξιν μετὰ τοῦ Λυτρωτοῦ, τὸν ὑψιστον θεολογικὸν διάλογον μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Συχάρ, ἡ δὲ μαρτυρικὴ μνήμη αὐτῆς ἄγεται κατὰ τὴν ΚΖ' (26ην) Φεβρουαρίου.]

Στίχ. Ὑδωρ λαβεῖν ἔλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι,

Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ὧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι $\Delta \delta \lambda$ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα $\Delta \delta \lambda$ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην $\Delta \delta \lambda$ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος $\pi \rho$ η μα ας δι ι ε βι βα σεν $\Delta \delta \lambda$ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας $\pi \rho$

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον $\Delta \delta \lambda$ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρου με νον $\pi \rho$ αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην $\Delta \delta \lambda$ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου $\Delta \delta \lambda$ εν
ω στερε ου ου με ε θα $\pi \rho$

ὠδὴ δ'

E πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ $\Delta \delta \lambda$ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω $\Delta \delta \lambda$ φα ε
σφο ρον αγ γε λον $\Delta \delta \lambda$ δι α πρυ σι ως λε γοντα $\pi \rho$ ση με

ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ὠδὴ στ΄

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και
συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε
δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους
Ι ω νας ε ξα νε ε στη σ του τα φου

ὠδὴ ζ΄

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα μενος γε
νο ο μενος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
α πα θς το θνη τον αφθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ

πρεπειαν ο μόνος ευλογητος των Πατερων
Θεος και υπερενδοξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αυτη κλητη και αγια μεερα
ημια των Σαββατων η βασιλις και κυρι
αεορ των εορτη και πανηγυρις ε
στι πανηγυρων εν η ευλογουμεν
στον ειστους αιω να α α ας

ὠδὴ θ'

Μεγαλον ψχη μου τον εθελου
σιιως παθοντα και τα φεντα και εξα
να σταντατρι η μερονεκτα φου

Φωτιζου φωτιιζου ηνεα Ιερου

σα λημ η γαρ δοξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα
να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον
τον ζω ο δο την

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου
σα λημ η γαρ δοξα Κυ ρι ι ου ου ου ε
πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου
Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σει του το ο κουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον
θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ω θει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου
φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε
πηγ γει λω ε σεσθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος
Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι
δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Σ η με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται
και χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης
ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον
Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του
Θε ου και δυ ναμις δι δου η μιν εκτυ πω τε ρον
σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω η
με ρα της βα σι λει ει α ασ σου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι
συ πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη
τοςτο κρα τος

Σ υμ φω νως Παρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν
πι στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου και
ρε πο λις εμ ψυ χε και ρε δι Ης η μιν ε λαμ ψε
ση η με ρον φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος της
εκ νε κρω ν α να στα α σε ε ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νω α μην

Χ αι ρε Παρ θε νε χαι αι ρε και ρε ευ λο γη
με ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ

Υι ος α νε στη τρι η μεροσεκ τα φου

Ευ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τσ

φω τος ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι

η σος α νε τει λε λαμψας η λι ουφαι δρο τε ρον

και τς πι στς υ ς παν τας κα ταυ γα α σας θε

ο χα ρι τω τε Δε εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω

με ε νη Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε και πα λιν

ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε
εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η
Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε
και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε
ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η
τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα α α λη ημ
η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου
ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κρ ς ς ς σρ ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

 (δίς)

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τρ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Σ

 αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκφθο

 ρας και καταγηησασθαα να τον Πα

 σχα της αφθαρσι αστου κοσμου σωτη η ρι ον

Και τῆς Σαμαρείτιδος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

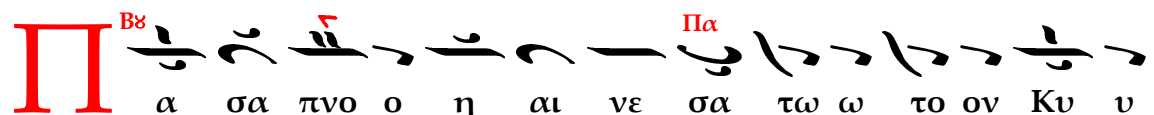
Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, και γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὃ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγάσας ὕδωρ, Ἑβραίοις, ἦν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες· και νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

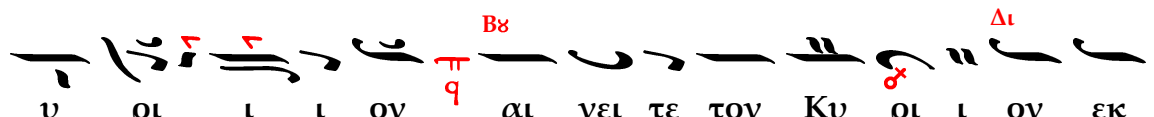
Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

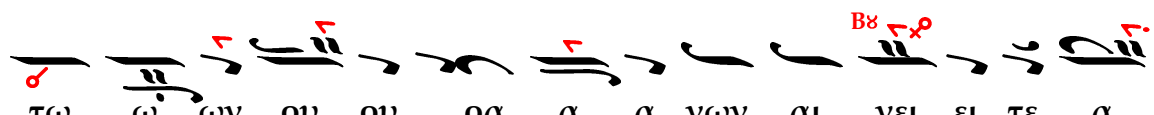
Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς ἑορτῆς φιλόανθρωπε, ἐν ἱερῷ και ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με, ἔλθετε και ἀρύσασθε, ὕδωρ ζῶν και ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς και χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσετε πάντες.

ΑΙΝΟΙ

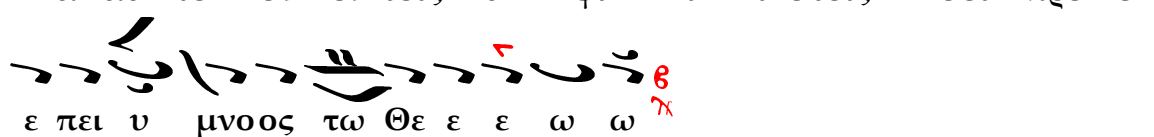
Ἦχος Πάφ

 Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

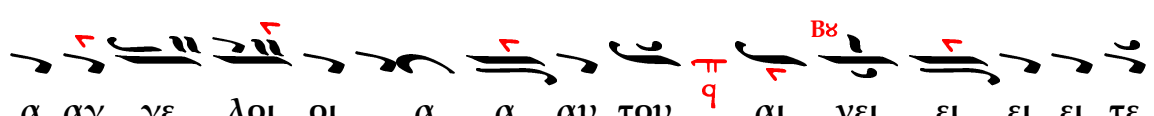
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

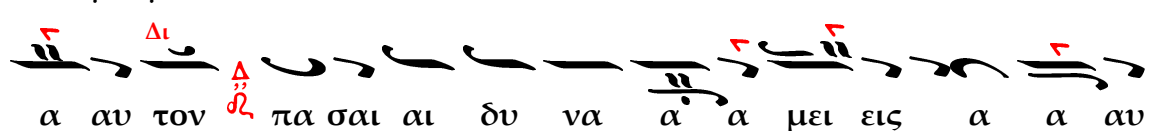
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι πρε ε

 ε πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

 Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α

 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε

 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ

του σοι πρε ε επει υ μνοος τω Θε ε ω ω

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις

αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος

της με γα λω συ νησαι του

Ο σταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α

να στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δο

ξα ζο μεν σου την α να στασιν

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γγος αι

νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα

Ε ν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα

ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου

τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαντα δι α βο

λον κα τη ρησας εν δε τη ε γε ρσει σου χα ρας τα

πα αν τα ε πλη ρωσας δι ο βο ω με εν σοι ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Α ι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορδαι αις και ορ γα α νω

Tω σω Σταυρω Χρι στε Σω τηρ ο δη γησον η μας

ε πι ι την α λη θει αν σου και ρυ υσαι η μας των

πα γιδων του εχ θρου ο α να στας εκ των νε κρων α

να στη σον η μας πε σον τας τη α μαρ τι ι α εκ

τει νας την χει ρα σου φι λα ανθρωπε Κυ ρι ε τη προε

σβει α των Α γι ων σου

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις

αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Tων πα τρι κων σου κολ πων μη χω ρισθεις μο νο γε

νε ες Λο γε του Θε ου ηλ θες ε πι γης δι α φι

λαν θρω πι αν αν θρω πος γε νο με νος α τρε ε πτωσ

και Σταυ ρον και θα να τον υ πε μει νας σαρ κι ο α

πα θης τη Θε ο τη τι α να στας δε εκ νε κρων α θα

να σι αν πα ρε ε σχες τω γε νει των αν θρω πων ως

μο νοσπαντο δυ ναμος ^ε_χ

Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος π̣ά Κε ρ

^χ Α να στη τω ο Θε ος ^υ_ρ και δι α σκορ πι σθη
τω σαν οι εχ θροι αυ του ^υ_ρ και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του ^υ_ρ οι μι σουντες αυ τον ^υ_ρ

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται ^υ_ρ Πα σχα και νον Α γι ον ^υ_ρ Πα α σχα
μυ στι κον ^υ_ρ Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της ^υ_ρ Πα σχα α μω μον ^υ_ρ Πα σχα
με γα ^υ_ρ Πα σχα των πι στων ^υ_ρ Πα σχα το πυ λας η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν ^υ_ρ Πα σχα παντας α
γι α α ζον πι στους ^υ_ρ

^χ Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν ^υ_ρ ως τη
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος ^υ_ρ

Δ ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε

λι στριαι και τη Σι ων ει πα τε δε χουπαρ η

μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι

στου τερ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α

σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ

χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο

προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη

τωσαν

Α ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε

ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο δο

ο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα θη

με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις ου

τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με

τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον

ως εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ
ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευφραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα σχα
Πα σχα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σχα
εν χα ρα αλ ληλους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω Πα σχα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα
φου ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλησε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Η^{Πα} πη γη της ζω ω ω α αρχι ι ι ας Ι
 η σου ους ο ο ο Σω τη ηρ η η η η μων ε
 πι την πη γην ε πι ι στας του πα τρι α αρχου
 Ι ι α α κωβ πι ειν ε ζη η η τει ει υ
 υ υ δωρ πα ρα γυ ναι κο ος Σα α α μα ρει ει
 τι ι ι ι ιδος της δε το α α κοι οι νω ω νη
 η η τον των Ι ου δαι ων προ ο ο σει ει που
 ου ου σης ο σο φος δη μι ουρ γος με το χε τευ ει
 α αυ την ταις γλυ κει ει αι αις προσ ρη η η η σε
 ε ε ε σι μαλ λον προς αι τη σιν του α ι δι
 ι ου υ υ δα α α τος ο και λα βου σα τεις
 πα σιν ε κη ρυ ξε ε εν ει ει που ου ου σα δευ τε
 ι ι δε ε τε των κρυ πτων γνω ω στην και Θε ε
 ον πα ρα γε νο ο με νο ον σα αρ κι δι α
 το σω σαι αι τον α α αν θρω ω ω πον

Ἦχος π̣ά Πα φ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ἦχος Πα ρ

Α να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
 και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α νη γυ
 υ υ υ ρει και α λλη λϑ ρς πε ρι ι πτυ ξω ω
 ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν α δε ελ
 φοι και τοις μι σϑ ς ς σι ιν η η η μας συγ
 χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη Α να α α
 στα α α α σει και αι ου τω βο η η η η
 σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ νε ε ε
 κρων θα να τω θα α να τον πα τη η η η
 σας και τοις εν τοις μνη η η η μα α α α
 σι ζω ην χα α ρι σα α με νο ο ο ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ
ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
τι ι ας του κο οσμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα
ας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ερων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας
κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε ακαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο
θε ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_χ

Ἀσματικόν. ^ε_χ

A ^{B8} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ₂ Α α γι
ο ος ^Δ₂ Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ₂ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^Δ₂ ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε_χ

Σ ^{B8} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ₂
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης η μων ^ε_χ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ος ^ε_χ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος Πάφ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^ε_χ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ₂

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν _{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ _{γλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^γ _{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ₉

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν _{δλ}

και ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος ^Δ _{δλ} Δι - θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ _{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ _{δλ}

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ _{δλ} Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ _{δλ}

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου ^Δ _{δλ} Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβειαῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτερ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σωσον η μας Υι εε Θεου ο ανα

σας εκ νε κρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρί και Υιῷ και Ἄγιῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και

τῶ Α γι ῶ Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα φ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
 Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος Γα ρ

Μ ε σσ ης της ε ορ της δι ψω σαν με την ψυ
 χην ευ σε βει ασ πο τι σο ον να μα α τα ο τι
 πα σι σω τηρ ε βο η σας ο δι ψων ερ χεσ θω προς
 με και πι ι νε ε τω η πη γη της ζω ης Χρι στε
 ο Θε ος δο ο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ' α' Γα ρ

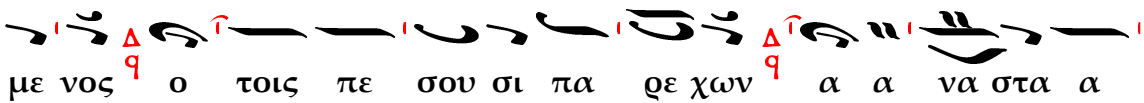

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ασ η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

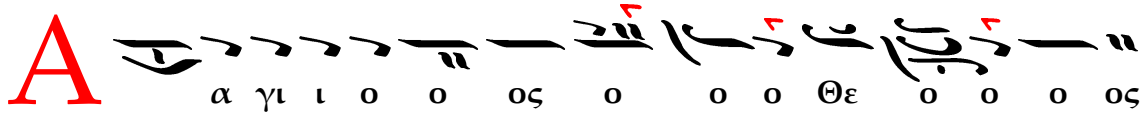

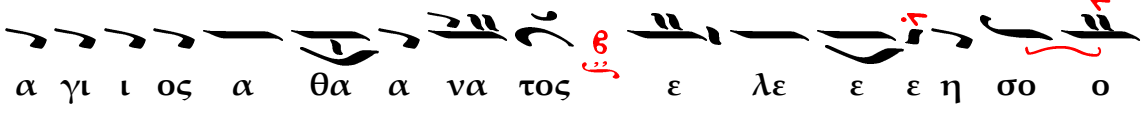
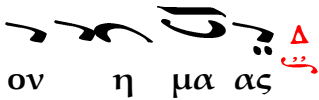
Ἦχος πλ' α' Γα ρ

Ε ι και εν τα φω κα τηλ θες α α θα να α τε
 α λλα του Α δε κα θει λες τη ην δυ να α μιν
 και α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος
 γυ ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε

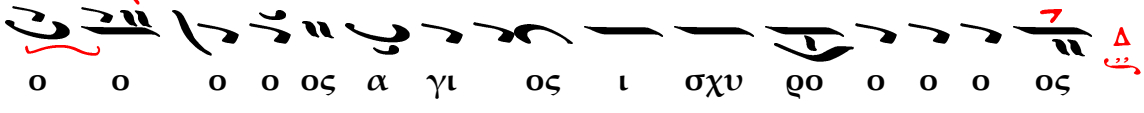
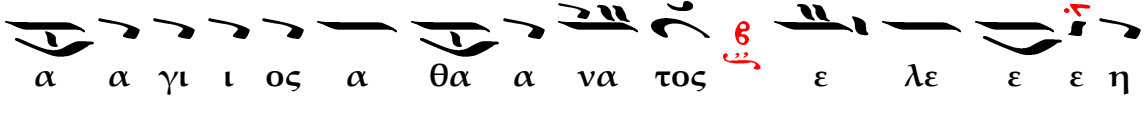
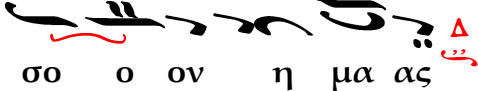

 και τοις σοις Αποστολοις ειρηνην δωρου

 μενος ο τοις πεσουσι παρεχων αα νασταα

 σιλιλιβ

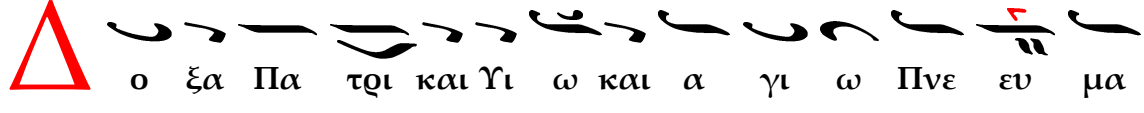

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γ ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γ ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γ ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ος α γ ι ος ι σχυ ρο ο ο ο ο ος

 α α γ ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και α γ ι ω Πνε ευ μα

 τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ⁶ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ⁶ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ⁷ α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ⁷ Δι - ς

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α λ α α α λ ε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ον
 η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μιν

A α α α α α α α λ α α α α
 α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι λ ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε
 ε ε ε ε ε λ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χ ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A ^{Δι} α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ
 υ υ υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A ^{Δι} α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
 α α α α α α α α α α α α Α θα
 α α α α α να α α α το ος

E ^{Δι} ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η
 η η μα α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ΄.
 Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
(ργ' 24)

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς μου,
ἐμεγαλύνθης σφόδρα. (ργ' 1)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια ε ποιησας

Ευλογει η ψυχη μου τον Κυριον

Κυριε ο Θεος μου ε μεγαλυνης σφοδρα

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια ε ποιησας

Ἦ τω ἡδοξα Κυριου εἰς τῶν αἰώνων

ευφρανθησεται Κυριος ἐπι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ

Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἐργασα Κυρι

ε παντα εν σοφια ε ποιησας α α α α ας

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. ια' 19-30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς

θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὐρῶν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠῦπορεῖτό τις, ὠρίσαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος Δι

A λλη η λθ ï ï α A λλη η λθ ς
 ς ï ï ï ï α A α α α α λλη η η
 λθ ς ς ς ς ï ï ï ï α
Χ Π ε ρ ι ζ ω σ α ι τ η ν ρ ο μ φ α ι α ν σ θ ε π ι τ ο ν μ η
 ρ ο ν σ θ δ υ ν α τ ε τ η ω ρ α ι ο τ η τ ι σ θ κ α ι τ ω

κα α α αλ λει ει ει ει σϛ

A λληη λϛ ï ï α A λληη λϛ ϛ

ϛ ï ï ï ï α A α α α α λληηηη

λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ï ï ï ï α

Χ Eν τει νον και κα τευ ο δϛ και βα σι λευ ε

ε νε κεν α λη θει ας και πρα ο τη τος και

δι και αι ο συυ υ υ νης

A λληη λϛ ï ï α A λληη λϛ ϛ

ϛ ï ï ï ï α A α α α α λληηηη

λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ï ï ï ï α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (δ' 5-42).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγή τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. Ἐρχεται γυνή ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πιεῖν. Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὦν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ

ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν αἰῶνιον. Λέγει πρὸς αὐτόν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνή καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνή καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτόν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρωσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρωμά ἐστίν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει

καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ
 θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν
 ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ
 οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασιν, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
 κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ
 ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς
 γυναικὸς, μαρτυροῦσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν
 ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ'
 αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους
 ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι
 διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ
 οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
 τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ
 Τῇ Τετάρτῃ.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

Δι' ι τα α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρθ θ
 θ θ θ θ βι ιμ μυ υ υ στι ι ι ι μυστι
 κω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε ες

^Δ και αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η
 η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ^{Τρι} ι α α α α α
 α α α α α α α α α α α τρι α α δι ι
 ι ι ι ι ι ^{τον} τρι ι σα α α α α α α
^{γι} ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ον ^{υ υ υ υ υ υ υ} μνο ο ον
^Μ προ σα α α α α α υ μνον προ ο σα α α α
 α α α α α α α α α δο ο ο υ μνο ον
 προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες ^{πα σα αν}
 τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η ην ^{α πο θω}
 ω ω ω ω με θα με ε ε ε ε ε ρι μνα α α α
 α α α αν
^Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε χε ε ε χε ε ε
 ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε βα α σι λε ε α α α α α α α α

των ο ο ο ο λων υ υ υ υ πο δε ε ξο ο
 ο ο ο με ε ε νοι οι

T

 αι αι αις α α α γγε ε ε ε ε λι ι
 ι ι ι ι ι ι ι α γγε λι και αι αι αι αι
 αι αις α ο ρα α α α α τω ως δο ρυ
 φο ο ρα ρ ρ ρ με νον τα α α α α ξε ε ε
 ε ε ε ε τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ιν Α λλη η
 λρ ρ ρ ι ι ι α α α α α α α α α α
 α α α α α α

Ἑξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

K

 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K

 υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

K

 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

K

 υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε ^Δδ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ ρι ι ε ^Ζζ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζζ

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε ^Δδ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε ^Ζζ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε ^Δδ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σ8 ^Δδ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε ^Δδ

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε ^Δδ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

σχυ υ υς μ8 ^Δδ Κυ ρι ο ος ζε ρε ε ω ω

μα α α μ8 ^Ζζ και κα τα φυ γη η μ8 και

ρ8 υ ζη ης μ8 ^Δδ

Π α τε ε ρα γι ον και Α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ^Ζζ Τρι α δα ο ο μο 8

8 8 σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον Δ
δλ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως Δ
δλ

Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος οσ Ζ
ζκ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον Ζ
ζκ

Α ξι ον και δι ι και αι ον Δ και ἄλλως
δλ

Α Ζ ξι ι ο ον και δι ι και αι ον Δ
ζκ δλ

A γι ος A γι ος A γι ος Κυ υ ρι ος
 Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νος και η γη της
 δο ο ξη ης σθ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
 ςοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ω σαν
 να α α α εν τοις υ ψι ι ι ςοις

A α α α μη η η η ην

A α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ς ς ς μεν σε Ευ λο γ ς
 ς ς μεν σοι ευ χα ρι ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα α σθ
 ς ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Ἰουλίου , βια´ , ἀντεγράφησαν κζ´ Ὀκτ. , βιβ´ . I.A.

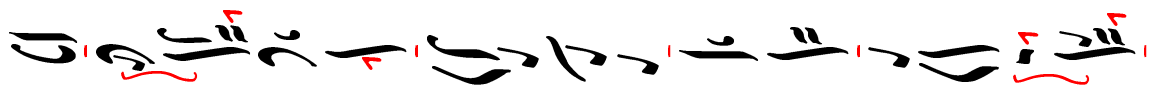
Μεγαλυνάριον τοῦ Πάσχα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα
O α α γγε λο ος ε βο ο ο ο ο
 α α τη Κε ε χα α ρι τω ω ω με ε

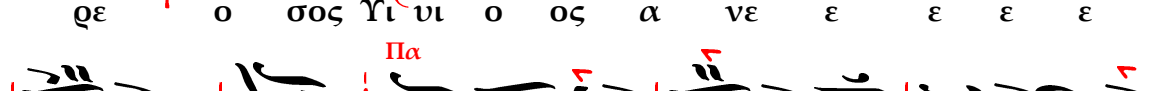
 ε ε ε νη Α γνη η Παρ θε ε νε χαι αι αι αι

 αι ρε ε και αι πα α λιν ε ρω χαι αι αι αι

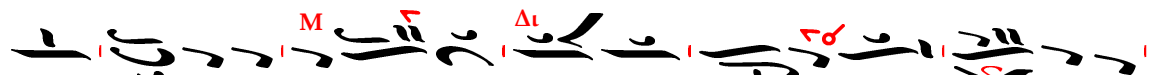
 ρε ο σος Υι υι ο ος α νε ε ε ε ε

 ε ε στη τρι ι ι ι η η με ρος ε ε

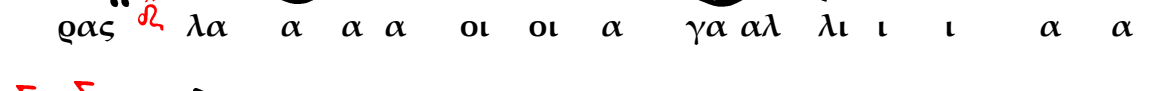
 εκ τα α α φου

 και τος νε ε κος ος ε γει ει ει ει ει ει

 ρας λα α α α οι οι α γα αλ λι ι ι α α

 α α α σθε

Εἰ δὲ βούλει, πρόσθεσ καὶ τοῦτο, ἐν παλαιότεροις Εἰρημολογίαις καὶ ἑτέροις βιβλίαις εὐρισκόμενον.

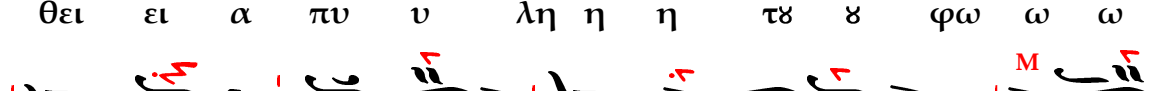
Ἦχος ♯ Πα ϕ

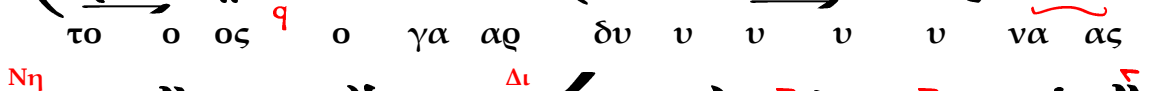
 Ε υ φραι νος ο ος α α γα α λλος η

 θει ει α πυ υ λη η η τος ο φω ω ω

 το ο ος ο γα αρ δυ υ υ υ υ να ας

 ε εν τα α φω Ι η σος ος α α α νε

 ε τει ει ει λε λα α α αμ ψας η λι ι

ι ς φαι δρο ο τε ε ρο ο ο ο ο ον και
 τϵ ςς πι ι στϵ ς ςς πα α α α αν τα α
 α ας κα α ταυ γα α α α α α α σας
 θε ο ο χα α α ρι ι ι ι τω τε ε
 Δε ε ε ε σποιοι οι οι να α α

(κε' Μαΐου , α ϥ ζ' - ις' Μαΐου , α ϥ η')

I.A.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω μα α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 σω μα α Χρι στϵ ς ς ς ς ς ς ς ς με τα λα α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πά Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι - θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως τδ

αι ω ω νο ο ος